

RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
7. august 2000

Sag T-159/99

**Bjarne Christiansen
mod
Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – anmodning om invalidepension – ingen klar forværring af
helbredstilstanden – sag åbenbart ugrundet – sag, der åbenbart må afvises«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 763

Angående: Påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse om ikke at
indrømme sagsøgeren invalidepension for fuldstændig vedvarende
invaliditet.

Udfald: Sagen er åbenbart ugrundet og må åbenbart afvises. Hver part bærer
sine egne omkostninger.

Sammendrag

*1. Tjenestemænd – invaliditet – lægeudvalg og invaliditetsudvalg – judiciel prøvelse – rækkevidde – grænser – hensyntagen til tidligere lægeerklæringer – invaliditetsudvalgets skøn
(Tjenestemandsvedtægten, art. 78)*

*2. Tjenestemænd – søgsmål – forudgående administrativ klage – obligatorisk – søgsmål begrundet i en ny omstændighed og anlagt inden klageproceduren – afvisning
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)*

1. Formålet med bestemmelserne om nedsættelse af læge- og invaliditetsudvalg er at overlade det til sagkyndige læger at træffe den endelige afgørelse om alle lægelige spørgsmål. Heraf følger, at den judicielle prøvelse ikke kan udvides til at omfatte de rent lægelige afgørelser, men at disse må anses for definitive, når de er blevet til efter de forskriftsmæssige betingelser herom, og alene kan udøves med hensyn til lovligheden af udvalgenes nedsættelse og virksomhed samt lovligheden af de udtalelser, som disse udvalg afgiver.

Det tilkommer bl.a. invaliditetsudvalget at afgøre, i hvor stort et omfang der skal tages hensyn til tidligere lægeerklæringer. At invaliditetsudvalget er nået til en anden konklusion end en af de læger, der tidligere har undersøgt tjenestemanden, er ikke i sig selv tilstrækkelig til at drage rigtigheden af invaliditetsudvalgets afgørelse i tvivl.

(jf. præmis 24 og 26)

Henvisning til: Retten, 27. februar 1992, sag T-165/89, Plug mod Kommissionen, Sml. II, s. 367, præmis 75; Retten, 23. marts 1993, sag T-43/89 RV, Gill mod Kommissionen, Sml. II, s. 303, præmis 39.

2. Selv om eksistensen af en ny væsentlig omstændighed kan begrunde en genbehandling af en bebyrdende afgørelse, skal en sådan genbehandling indledes med en administrativ klage, for at ansættelsesmyndigheden kan være i stand til tilstrækkeligt præcis at erkende den kritik, som sagsøgeren retter mod den anfægtede afgørelse. Et søgsmål, der er baseret på eksistensen af nye faktiske omstændigheder, men som anlægges, inden den administrative klageprocedure er afsluttet, må derfor på grund af dets for tidlige indgivelse afvises fra realitetsbehandling.

(jf. præmis 29)

Henvisning til: Retten, 20. juni 1990, forenede sager T-47/89 og T-82/89, Marcato mod Kommissionen, Sml. II, s. 231, præmis 32; Retten, 15. december 1995, sag T-131/95, Progoulis mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 297, og II, s. 907, præmis 36-45; Retten, 18. marts 1997, forenede sager T-178/95 og T-179/95, Picciolo og Cald mod Regionsudvalget, Sml. Pers. I-A, s. 51, og II, s. 155; Retten, 25. marts 1998, sag T-202/97, Koopman mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 163, og II, s. 511, præmis 23, 24 og 25.